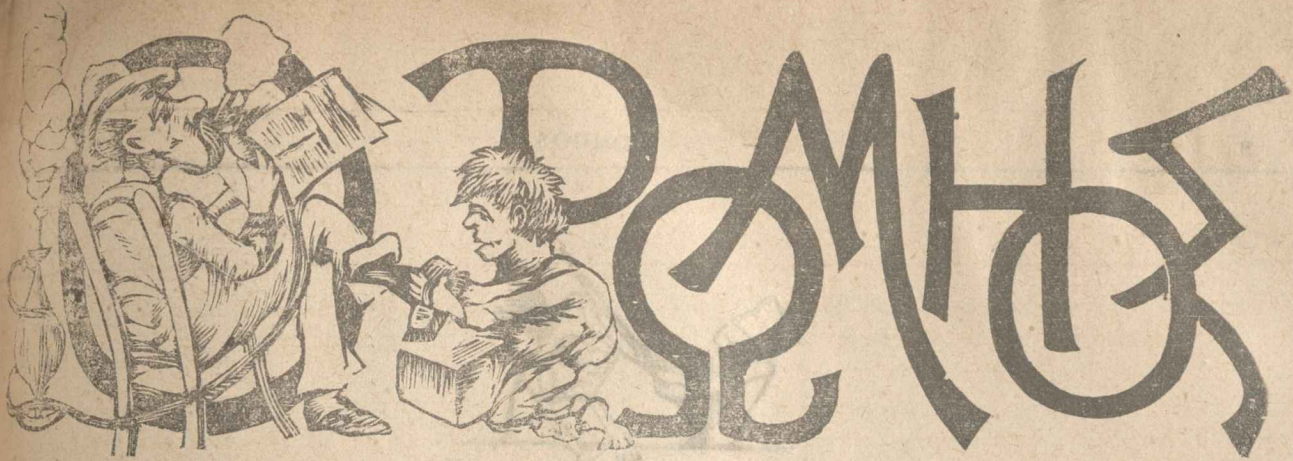

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τοῦτο εἶναι,
κ' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοῇντα ἔξη,
εἰς αὐτὸ τὸ χρόνον καί τι θὰ μᾶς τρέξη.

Ὁ Φίλος τὴν ἐβδομάδα — μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
κ' ἂν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομὴς θὰ δέχωμαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μὴ σ' ἄς Ἐπαρχίας — καὶ 'στὸ Ἐξωτερικόν,
ἐκτὸς καιρὸς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Πορμὴ γὰρ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γὰρ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.
'Αλλ' ἔδω συνδρομῆται — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ.
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομῆτης.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονέρι.
Γράμματα καὶ συνδρομαί — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μεσ' αὐτῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμῆός μας μιὰ δεκάρα.

Δεκαπέντε Νοεμβρίου... νέος ἐνδοξος ἀγών,
τοῦ Διαδόχου καὶ μανία ἐκλογῶν.

Ἐκατὸ σαραντατρία.
'στὸ παλάτι φασαρία.

Χίλια μύρια
πανηγύρια

Τώρα σὲ 'λίγο ἔρχονται οἱ Δήμαρχοι τοῦ κράτους
μὲ τὴν τὴν λευκὴν καὶ μ' ὅλα τὰ καλά τους,
μὲ τὴν καινούρια φέρμελη, μὲ τὴν χρυσή φλοκάτα,
κι' ἂν τὰ ποδάρια τους τὰ μοσχομυρωδάτα.
Τώρα σὲ 'λίγο ἔρχονται, τώρα σὲ 'λίγο φθάνουν,
τὸν ξαφνικὸν ξεφάντωμα μαζί μ' ἐμᾶς νὰ κάνουν.

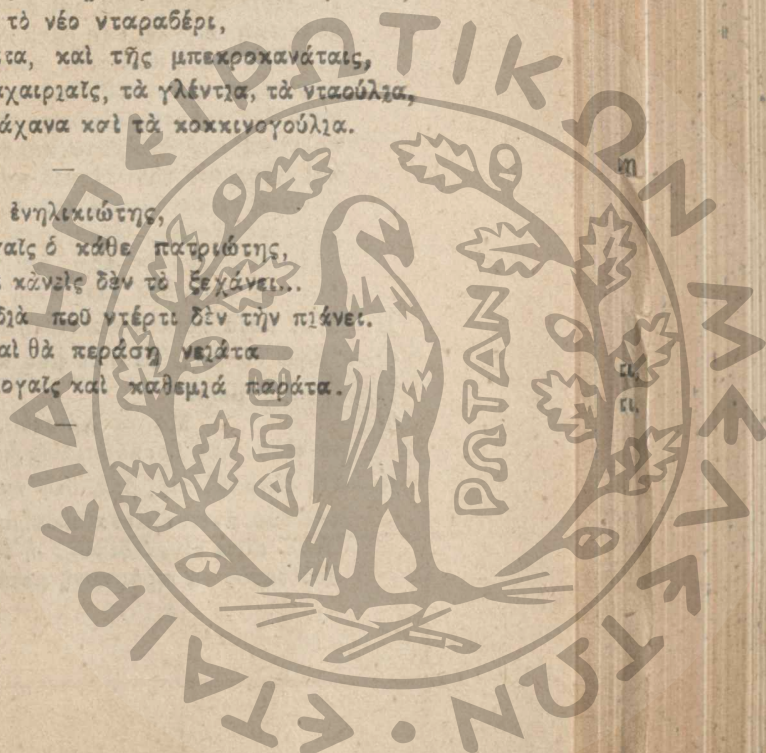
Τὴν φουστάνελα κλέφτικη καὶ τί φουφοῦ λὰ δράκα!
τὴν Καρατιά, τὴν Λιόπεσι, Μενίδι, Κορωπί!...
ἀλλὰ καὶ ποῖος τετράποδος τραγουδιστὴς στὴν Πλάκα
τὸ καλὸς ὄρις γιὰ τοὺς δὲν θὰ πῇ;
Ὁ Παναχαϊκὴ θάλλῃ Ὁμοσπονδία
καὶ τὸ σκιρτήσι καθενὸς Πανέλληνος καρδιά.

Κι' εἰναις τῆς Ἀγίας Σοφίας ἡ δώδεκα καμπάναις
θὰ κορονεύσουν μονομιὰ σὲ τέτοιον ἐρχομό,
θὰ χάσουν μάνναις τὰ παιδιὰ καὶ τὰ παιδιὰ τῆς μάνναις,
καὶ τὸ Παλάτι ἀπ' αὐτοὺς δὲν θάχῃ γλυτωμό.
Κι' ὁ σεβαστὸς Διάδοχος δὲν θὰ καλοπιστέψῃ
μέσ' σὲ τέσους προὔχοντας 'μπορεῖ νὰ βασιλέψῃ.

Κι' ἂν ἔλθουν κι' ἡ Ρεδέκκαις των ἡ μυριοζηλεμέναις
εἰς τὴν κλεινὴν πρωτεύουσιν τῆς δόξης καὶ τῶν φώτων,
καὶ μάλιστα μὲ τῆς κοιλαῖς ὀλίγον φουσκωμέναις
ἀπὸ Δημάρχους μέλλοντας, καρποὺς τυφλῶν ἐρώτων,
συλλογισθῆτε βρὲ παιδιὰ, ἐκείνη τὴν ἡμέρα
τί πανηγύρι 'ξαφνικὸ θὰ γίνῃ ἔδω πέρα.

Καὶ μέσ' σ' αὐτὸ τὰν ἀμικτο κι' ἐπίσημο ἀσκέρι
καὶ μέσ' 'στοῦ Διαδόχου μας τῆς τρανταχαῖς παράταις,
θὰ ἔχωμε τῶν ἐκλογῶν τὸ νέο νταραβέρι,
τῶν ψήφων τὰ τρεχάματα, καὶ τῆς μπεκροκανάταις,
τῆς κουμπουριάς, τῆς μαχαιριάς, τὰ γλέντια, τὰ νταούλια,
τοὺς Ἀγγλους καὶ τὰ λάχανα καὶ τὰ κοκκινογούλια.

Τοῦ Διαδόχου ἔφθασε ἡ ἐνηλικιώτης,
καὶ καρτερεῖ τῆς ἐκλογαῖς ὁ κάθε πατριώτης,
ἀλλὰ καὶ τὸ περίσσευμα κάντε δὲν τὸ ξεχάνετε.
χαρὰ σ' ἐκείνη τὴν καρδιά που ντέρτι δὲν τὴν πιάνει.
γιατὶ ἐκείνη θὰ χαρῇ καὶ θὰ περάσῃ νιάντα
μὲ τῆς καινούριας ἐκλογαῖς καὶ καθενὴ παράτα.

Φασουλής και Περικλέτος
ο καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.—Υπερεπλήσθη πικριών και αλγους ή ψυχή μου !...
τά ίδια, Παντελάκη μου, τά ίδια Παντελή μου.
- Π.—Μά δέν μου λές, βρέ άδελφέ, σάν τί νά τρέχη πάλι ;
- Φ.—Συνδυασμοί, βρέ Περικλή, σκουδαίοι και μεγάλοι, συνδυασμοί τών σοδαρών μετά τών Περικλέτων, συνδυασμοί παντοδαπών στοιχείων κι' αντιθέτων, συνδυασμοί τών πρεσβυτών μετά τών νεωτέρων, συνδυασμοί φιλαυλικών μετά φιλελευθέρων, συνδυασμοί άρνητικών και θετικών ρευμάτων, συνδυασμοί ανάμικτοι ποικίλων συστημάτων, συνδυασμοί φρενοβλαβών μετά τών τενεκέδων, συνδυασμοί σαλιάρηδων μετά γνωστών χαλέδων, συνδυασμοί λωποδυτών και άνταρτών άγρίων, συνδυασμοί τών στερεών μετά τών άερίων, που φτύνεις μέσ' στόν κόρπον σου εύθους που τούς άκούσης, συνδυασμοί με κεφαλές εκείνης της Μεδοούσης, που μόλις τόνα φοδερό της έκοθαν κεφάλι, άμέσως άλλο έβγαζε ή άτιμη και πάλι, συνδυασμοί τών Βοργιών, σακάτηδες, σπασμένοι, ως είδος μιζοπάρενοι και άνακατωμένοι, συνδυασμοί άνόσιοι σάν σκύλος με τη γάτα, ως ένα είδος κράματος, ως είδος τι σαλάτα, κοκκινογούλια, λάχανα, Έγγλέζικο μπιφτέκι, μπουνάτσα Έλληνας έσμέν, ειρήνη και τουφέκι, πολιτική Έγγλέζικη, εξ άλλου δε αυτόχθων μ' έπιστρατείας, με φωνάς και με πόλεμο μόχθον, με δόλους και τεχνάσματα, που να τ' άκούσω τρέμω κι' ήξεις, άφίξεις, Περικλή, ού θνήξεις εν πολέμω, έφημερίς Καμπούρογλου, Πρωτα, Ώρα, Χρόνος, έφημερίς Κορομηλά και άρθρα του Αϊώνος, πολιτική Έγγλέζικη μετά περισσευμάτων κι' Έλληνική πολιτική ποικίλων προγραμμάτων, άμφοτεροι πολιτικοί πολεμικής ειρήνης, όπου δέν τρέχεις κίνδυνον τó αίμά σου να χύνη, πολιτικοί μ' όνειρατα και φλόγες σ'τό κεφάλι, και πάρε άπ' έδω τη μιζά και κτύπα την στήν άλλη, άμφοτεροι πολιτικοί του σήκω και του πέσε και σ'τό Ταμετο Ξενοιαστος τόν γάιδαρό σου δέσε, κάτω οι φόροι άπ' έδω και άπ' εκεί άπάνω, όπου κι' έγώ, βρέ Περικλή, σαστίζω και τά χάνω.
- Π.—Και ποιά λοιπόν πολιτική άπ' ελαιοι θα ψηφίσης ;
- Φ.—Έγώ θα ρίξω τασπρο μου και εις της δυό έπίσης.
- Π.—Τί λές, μωρέ ;
- Φ.—Μά τó Χριστό !... αυτό και ού να κάνης, να είσαι και Τρικουπιστής, αλλά και Δεληγιάννης.
- Π.—Ού δύναται τις, βρέ, θεώ και Μαμμωνά λατρεύειν και δύο αντικείμενα συστήματα πρεσβεύειν.
- Αλλ' ούτε είναι διφυής ή τοú ανθρώπου φύσις, δύο θεούς να προσκυνή μετά λατρείας ίσης.

- Φ.—Βρέ άσικτιρ και σύ, χαλέ, μ' αυτός τός περιόρτα, που δυό γαϊδάρων άχυρα δέν ξέρεις να μοιράσης, Έγώ 'μπορώ, βρέ Περικλή, σ'όρκίζομαι σ'τό φός μου, χωρίς κανένα έλεγχον της συνειδήσάς μου, να δώσω ψηφο'στέν Μπαζά καθός και σ'όν Μαργίλο κι' άφοψ ψηφίσω, και τούς δυό σ'τέ διαβολό να στέλλω. Και βότερα, βρέ Περικλή, αληθινά νομίζεις πως δύο αντικείμενα συστήματα ψηφίζεις ; Την τοú νοός σου δύναμιν συγκέντρωσε και κρημνιστεύεις τρισυπόστατος πως ή θεότης είναι, ή τó νομίζεις και αυτό τών θεολόγων ψεύμα ;
- Π.—Πιστεύω και έμολογώ... πατήρ, υίός και πνεύμα.
- Φ.—Και σάν πιστεύης, μασκαρά, γιατί λοιπόν μέ σ'αυτά και προσποιείσαι τάχατε πως δέν καταλαμδύνεις. Είς τρία θεία πρόσωπα, βρέ Περικλή, πιστεύεις, κι' εξ ίσου τά ύμνολογείς κι' εξ ίσου τά λατρεύεις και ύμνος μιζά θεότητα άποτελούν τά τρία...
- Π.—Έ! και τί θεός να 'πής μ'αυτά τά λόγια σου τέτοια ;
- Φ.—Θέλω να πώ, βρέ μασκαρά, πως μπόρος δ'άπομνημόνευσι, διότι σ'τά ζητήματα ποτέ δέν έμδαθύνεις. Θέλω τουτέστι να είπω, καθός θα ένοήσης, πως τρεις και πέντε άρχηγούς κομμάτων αν ψηφίσεις, ψηφίζεις ένα σύστημα, βρέ άδελφέ μου, μόνον, υπάρχειν αναλλοίωτον πρό άμεντήτων χρόνων, τουτέστιν ένα σύστημα χωρίς άρχήν και τέλος...
- Π.—Πολύ σαχλός μου φαίνεσαι και κρύος σάν Σατέλι.
- Φ.—Και δέν μου λές, βρέ Περικλή, έσύ ποιών θα ψηφίσης ;
- Π.—Μήν έπεμβαίνης, Φασουλή, ποτέ σ'τάς συνειδήσεις.
- Φ.—Μ' αυτήν σου την συνείδησιν μ' εξήλεις, κατ'όνομα ;
- Π.—Βρέ μήπως έλαδες και ού την κάρτα του Δεΐδου ;
- Φ.—Τήν έλαδα...
- Π.—Και δέν μου λές, μπορώ να σ' έρωτήσω τι θα την κάνης, Φασουλή ;
- Φ.—Θα σου την σταλώ 'πάνω. Κάρταις έγώ δέν δέχομαι, άλλ' ούτε κοπιμάντα, καφφέ, τσιγάρο μπόλικο και άλλα τραταμένα, κι' ο κάθε υποψήφιος άς μάθη άπό μένα, ότι έγώ τόν ψηφο' μου θα δώσω σ'τόν καθένα, διότι έλους τούς τιμώ και έλους τούς πιστεύω, διότι έλων τάς άρχάς άνέκαθεν πρεσβεύω, διότι σ' έλους πάντοτε προσδίδω μετ' έλπίδος, και έλους των τοúς θεωρώ σωτήρας της πατρίδος, Ως τε νομίζω περιττός τάς τόσας διαχύσεις, τοúς ταπεινούς χαιρετισμούς και τάς φιλοφρονήσεις, κι' άς παύσουν, τοúς παρακαλώ, να έρχονται κοντά μου, άλλέως θα τοúς χαιρετά ή περιφέρειά μου. Και νύν την στρέφω και πρός σέ, αγαπητέ μου φίλε, και κάμε τó καθήκόν σου...
- Π.—Νά, λυσσαμένε σ'όλο...

Σ'τά άνάθεμα κακή καρδιά
και σ' έλους άσπρο, βρέ παιδιά.

Ο Πρωθυπουργεύων γράφει
σ'τόν Δημάρχων τó συνάφι.

Ο πιαστός Διάδοχος του κραταιού μας θρόνου εντός λίγου χρόνου, και ή Έλλάς όλόκληρος, ως ήν γνωστών τοίς πási, την ηθελικιότητα λαμπρώς θα εορτάση, μετ' άλλων τελετών και ύμνων διαφόρων, ναυαίων αποτινύουσα εδγνωμοσύνης φόρον.

Αυτός έξοχότηας παρακαλώ Έμων φίλων στήν πρωτεύουσαν χωρίς αναβολήν, να τάς εύχεται και σεις εδνοίας και τιμών, κι' ή τοú πλησίον ίδετε κι' ήμάς και την Αδλήν. Αν δε κανένας άπό σάς τυχόν άπουσιάζη, κι' έ βασιλεύς θα λυπηθής και δέν θα εορτάση.

Εν τούτοις, σάς παρακαλώ, αγαπητοί μου φίλοι, να έλθετε στήν πρωτεύουσαν όλίγον καθαροί, να βάλετε στήν τσέπη σας κι' ένα λινό μανδύλι, κι' ο καθείς σας περιττόν φορτίον τó θαρρή. Έν ή μαύρη φουστάνελλα σας να είναι σάν τó χιόνι, και να σάς βλέψη άνθρωπος και να σάς καμαρώνη.

Πρds τούτοις σάς παρακαλώ εκ μέσης μου καρδίας να πλύνετε τά πόδια σας και δυό φοράς και τρεις, διότι ένδοχόμενον να χύνουν ευωδίας, και με αυτός έχόρτασε ως τώρα ή πατρίς. Να μήν υπάρχη λήδα μιζά σ'τό κοκκινό σας φέσι, και κάλτσας εις τά πόδια του καθένος να φορέση.

Νά σαπουνίσετε καλά τó τρυφερόν σας σώμα, ταυτιά σας, τó κεφάλι σας, τó κάθε σας πρεθαύνη, και τάς περιφερείας σας τάς σεβαστάς, ακόμα, αν δε αυτός, αγαπητοί, δέν έχετε σαπούνι, άμέσως τó δημόσιον με πίστωσιν σάς στέλλει, και πως θα τó πληρώσετε καθόλου μή σάς μέλη.

Αν δε κανένας άπό σάς Ρωμαίικα δέν ξέρη, να μόνον τ' Αρβανίτικα σαφώς καταλαμδύνη, άς μή σκοτίζεται γι' αυτό, και σ'τά δικά μας μέρη υπάρχουν έλων τών γλωσσών ποικίλοι δραγουμάνοι. Και θα 'μπορέση κάλλιστα να συννενοηθής, χωρίς γι'α τά Ρωμαίικα να στεναχωρηθής.

Και όταν πλέον σὺν θεῷ ἐδῶ εὐδοκῶν ἦτε,
προσέχετε μὴ φάγετε καμμιὰ σκελίδα σκόρδο,
διότι ἐνδεχόμενον πολὺ νὰ συστηθῇτε
ἐστὶν Ροῦμπολδ, ἐστὶν Τραούτεμερ, καὶ σὲ κανένα Δόρδο.
Ἄν δὲ ὡς τότε εἶν' ἐδῶ κ' ὁ Τσάμπερλαιν ἐκεῖνος,
θὰ συστηθῇ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ εὐοσμόν σας σμήνος.

Καὶ όταν εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ θρόνου εἰσαχθῇτε
κ' ὁ βασιλεὺς τὴν χειρὰ του εἰς ὅλους σας προσφέρῃ,
προσέχετε γιὰ τὸ Θεὸ νὰ μὴν ἀφαιρεθῇτε
καὶ πιάσετε τὴ μύτη σας μὲ τὸ δεξιὸν σας χέρι,
καὶ μὲ βαρὺ ρουθουνίσμα καὶ διαφόρους ἤχους
τὸ προὐδὸν τῆς μύτης σας τινάζετε ἐπὶ τοὺς τοίχους.

Ἀνάγκη κατεπαίγουσα ἐδῶ νὰ εὐρεθῇτε,
διότι καὶ ὅτ' Ἀνάκτορα θὰ φάτε καὶ θὰ πιήτε,
πλὴν καὶ χορὸς βασιλικὸς πρὸς χάριν σας θὰ γίνῃ
καὶ ἀπὸ σᾶς ἀπρόσκλητος κανένας δὲν θὰ μείνῃ,
ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν λέοντα θὰ γνωρισθῇτε ὅλοι,
ποῦ μέσα ἐπὶ βασιλικὸ μούγκριζι περιδῶλι.

Θὰ εἰσαχθῇτε παρ' ἐμοῦ κ' εἰς τῆς Αὐλῆς τὸν σταυλόν,
ποῦ εἶναι ἀπὸ ἄλογα βασιλικά γεμάτος,
καὶ ὅλα σας τὰ ἐξοδα καὶ ὅλον σας τὸν ναύλον
θὰ τὰ πληρώσῃ, ὡς εἰκός, ἀρξάν κοντὰν τὸ κράτος.
Ἐκτὸς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς προὔχοντας τῶν προσφίλων μας Δήμων
θὰ δώσῃ ὁ διάδοχος καὶ πλῆθος παρασήμων.

Ὅποτεν δὲ ἀφήσετε γελῶντες τὸ Παλάτι
καὶ όταν εἰς τὰ ἴδια γυρίσετε χορτάτοι,
χωρὶς καθόλου ὁδολὸν νὰ δώσετε κανένα,
θὰ ἐνθυμήσθε πάντοτε τὰς τελετὰς κ' ἐμένα,
καὶ εἰς τὸν νοῦν σας φέροντες ἐκεῖνα τὰ συμβάντα,
ὕπὲρ τοῦ προσκαλέσαντος θὰ κάμετε τὰ πάντα.

καὶ τότε θὰ δουλεύετε καὶ μὲ ψυχὴν καὶ σῶμα
τοῦ νῦν Πρωθυπουργέοντος τὸ βασιλεῖον κέμμα,
καὶ θὰ κοπήτε ὅλοι σας ἐν ἀληθείᾳ ἀγάπῃ
ὕπὲρ τοῦ κατορθώσαντος νὰ βάλετε τσουράκι,
γενναῖον ἀποτίνοντες εὐγνωμοσύνης φόρον
διὰ τὰ τόσα γέμματα ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων.

Καὶ ταύτας μὲν πρὸς τὸ παρὸν σᾶς γράφω τὰς γραμμάς,
ὁπότεν δὲ προσωπικῶς ἐδῶ σᾶς συναντήσω
κ' εἰς στενωτέραν ἔλθετε συνάφειαν μ' ἐμᾶς,
περὶ τῶν νέων ἐκλογῶν πολλὰ θὰ σᾶς λαλήσω.
Αὐτὰ καὶ μένω μ' ἀσπασμούς πολλοὺς καὶ θερμοτάτους...
Τριχοῦπης ὁ Χαρίλαος, Πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ὁ Βλάχος, τέως βουλευτὴς, ποῦ γράφει καὶ δὲν σέβει,
δσα κ' ἂν ἔγραφε περὶ εἰς τρεῖς θὰ βγάλλῃ τόμους,
καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον του ἀνάρπαστον θὰ γίνῃ
κ' ἀπὸ πτωχοῦς ὁμογενεῖς καθὼς καὶ γαλαντόμους.
Ἄν καὶ δεκαπεντάφραγκος θὰ εἶνε ἡ τιμὴ,
μὰ γρήγορα θὰ πουληθῶν παντοῦ ὡσάν ψωμί,
γιατὶ ὁ Βλάχος βέβαια δὲν ἤθελε νὰ γράφῃ,
ἂν εἴξευρε τὰ ἔργα του πῶς θάμεναν ἐπὶ ῥάφι,
ἀλλ' οὔτε εἶναι καὶ αὐτὸς σάν κ' ἄλλοι φιλόλογοι,
ποῦ δὲν διαβάζονται ποτὲ ἀπὸ τὸ σκυλόλογι,
ποῦ λέγουν πῶς περιφρονοῦν πᾶν ὕλικόν συμφέρον
καὶ γράφουν γιὰ τὰς γενεὰς τῶν μεταγενεστέρων.

Ἐπὶ φίλου μας Κατσιμπαλὴ τὸ νέο μαγαζὶ,
ποῦ ὅσοι ἀπ' ἐκεῖ περνοῦν τὸ βλέπουν σάν χαζοί,
ἐσχάτως ἐκομισθῆσαν λογγὴς λογγὴς καπέλα,
ποῦ νὰ τὰ ὀρίτῃ μιὰ φορὰ θὰ ἴπῃτε «ὦ! καὶ μὲλλον!»

Τὸ γεροντοκαλλήκαρο εὐθὺς ποῦ τὰ φορέσῃ
τὸ βλέπει νάχῃ γιὰ προικιὰ καὶ προξενιὰς ἱλιπύδας,
ὁ κάθε ἀσχημάνθρωπος μὲ τοῦτα σᾶς ἀρέσει,
καὶ δίνουν χάρι κ' ὁμορφιά κ' εἰς τοὺς σαχλοὺς ἀντιπῆς.

Μὰ καὶ μπαστούνια ἔφερε, ποῦ ὁποιος ἀγοράσῃ
προβλεπτικὸς καὶ φρόνιμος εἰς ὅλους θὰ φανῇ,
διότι ἂν ποτε βροχῆς κατακλυσμὸς τὸν πιάσῃ,
ἀμέσως τὸ μπαστούνι του ὁμπρὲλα θὰ γενῇ.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ὁ Ρωμῆος εἰς ὅλους σας συστήνει
καὶ νὰ τοῦ συγχωρήσετε αὐτὴν τὴν φλυαρίαν,
μὰ τοῦτο τὸ Κατάστημα μοναδικὸν θὰ γίνῃ
εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

Μιὰ παππαδιά θεοσεδῆς, θαυματουργὸς κρυφῇ,
ποῦ κάθεται εἰς τὴν ἐδῶ Νεάπολιν πρὸ χρόνων,
τοῦ τριχοφάγου τοῦ γνωστοῦ εὐρήκε ἀλοιφῇ
καὶ ἔξαφλάκρωσε πολλοὺς μὲ μιὰν δόσιν μόνον.
Ἄν δὲ αὐτὸ τὸ νόσημα ἐξαίφνης σὲ προσβάλῃ
καὶ δὲν σ' ἀφήσῃ τρίχα μιὰ ἐπάνω ἐπὶ κεφάλι,
κ' ἂν, ὅ μὴ γένοιτο ποτέ, Σεμτέλος καταντήσῃς
καὶ χάσῃς τὰ μουστάκια σου καὶ ὅση τρίχα εἴχῃς,
τρέξε νὰ βρῇς τὴν παππαδιά χωρὶς σιγὴν ὡς ἀργύριον,
κ' ἀμέσως θὰ δῇς ἀπ' ἐκεῖ γεμάτος ἀπὸ τρίχας.

τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἐπὶ τυπογραφεῖο
Τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κ' ἀπὸ τοῦδε ἀννογεῖται
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαντείων — μ' ἐνα κάποιον Φαρμακτεῖον,

Καφερεὶν τῶν «Εὐφροσύνων» — γινέτα μὲρα συζητούνται
μὲ μπακαλῆδες καμπόσους, — πατσατζῆδες ἄλλους τῶν
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊδάρους